

ELOGIERE BIBLIOTECII... SAU ROLUL BIBLIOTECII ÎN SOARTA UNUI BIBLIOTECAR

*Iulia Tătărescu,
Ex-director-adjunct BRTȘ*

Așa a fost să fie, că o întâmplare fericită m-a adus la Biblioteca Republicană Tehnico-Științifică în perioada marilor schimbări în soarta țării – conștientizarea și dobândirea suveranității statale – anii 90 ai secolului XX.

Istoria bibliotecii a fost și va mai fi descrisă de alte persoane, eu vreau doar să-mi împărtășesc gândurile cu privire la rolul pe care l-a avut această bibliotecă în formarea mea ca profesionist.

Pe parcursul vieții mele am activat în diferite biblioteci: publice, universitare, specializate și mă întrebam, pot eu spune despre mine că sunt omul potrivit la locul potrivit?. Peste o perioadă bună de timp, activând anume în această bibliotecă, am răspuns pozitiv la această întrebare.

Un rol deosebit în faptul că am putut afirma aceasta, la avut dl Petru Racu, directorul bibliotecii, care a avut îndrăzneala să mă angajeze în funcție de bibliotecar principal în serviciul Documentație Tehnico-Normativă. Pentru mulți, ca și pentru mine pe atunci, această denumire nu spunea nimic. Or, anume în acest serviciu am acumulat o experiență inedită, pe care nu mi-o putea da nici o altă bibliotecă din țară.

Biblioteca Republicană Tehnico-Științifică este o bibliotecă deosebită în Republica Moldova, unica bibliotecă care are în colecțiile sale tipuri de documente ce nu le găsești în alte biblioteci. În afară de cărți, ziare, reviste, forme de publicații cunoscute tuturor, biblioteca deține astfel de tipuri cum sunt brevetele, standardele, cataloagele industriale, normativele în construcții. Pentru mine personal aceste colecții speciale au fost o descoperire și o posibilitate de a-mi perfecționa cunoștințele, fapt care, pe viitor, mi-a prins bine în postura de președinte al Comitetului tehnic nr. 1 Biblioteconomie. Informare. Documentare.

Afirmarea cum că BRTȘ este o bibliotecă deosebită este argumentată și prin dotarea tehnică a sa: rafturi rulante pentru păstrarea microformatelor, aparate de citit microfise, lift pentru transportarea cărților de la un nivel al bibliotecii la altul. Toate acestea erau prea puțin cunoscute în comunitatea bibliotecară din capitală, cu atât mai mult în teritoriu.

Începând cu anii 90, când la Facultatea de Biblioteconomie s-a introdus obiectul „Automatizarea proceselor de bibliotecă”, studenților li s-a oferit posibilitatea de a vizita biblioteca pentru a vedea „de vizu” această automatizare.

În publicațiile de specialitate din republică se discută la tema pionieratului în informatizare, multe biblioteci asumându-și prioritatea, cu certitudine pot spune –

prima a fost Biblioteca Republicană Tehnico-Științifică. Dotarea tehnică (calculatoare) obținută dintr-un proiect, în rând, posibil, cu alte biblioteci din capitală, softul însă fiind procurat de bibliotecă. Nu mai țin minte care versiune a programului MARC a fost instalată, dar țin bine minte, cum o bibliotecară dintr-o bibliotecă din România a rămas frapată de catalogul electronic al bibliotecii, pe atunci abia la începutul creării, unde orice câmp (element al descrierii) era ca punct de acces la document.

Prima a fost biblioteca și în acordarea serviciilor cu plată, mai întâi pe bază de contract cu instituții interesate, pe urmă și individual, calculând argumentat costul fiecărui serviciu. Nu știu dacă o altă bibliotecă, în acea perioadă, mai avea și fișe tehnologice a proceselor de bibliotecă sau fișă de post a funcțiilor. Oricum, la BRTȘ documentele profesionale erau puse la punct!

Vorbind de rolul Bibliotecii Republicane Tehnico-Științifice în formarea mea ca specialist bun (sper!) am în vedere, evident, nu încăperea, colecțiile, dotarea tehnică, ci, în primul rând, oamenii care au „construit-o”, nu arhitectural, dar civic și profesional.

Pe vremea când am activat la această bibliotecă, cu întrerupere și revenire, ca șef al serviciului Metodologie, secretar științific (a fost și așa funcție), director adjunct, toți angajații erau buni specialiști, lucrând în bibliotecă de mulți ani. Îmi amintesc cu respect de dna Maria Vârlan, care la numirea mea în funcție de șef al serviciului Metodologie, mi-a dat un sfat de neprețuit – ca să fii stimată în această funcție, trebuie să cunoști de-a fir a păr toate procesele tehnologice din bibliotecă.

Îmi amintesc cu drag de toți cu care am activat și de la care am avut ce învăța. Mă gândesc că acești oameni sunt prea puțin cunoscuți și apreciați în comunitatea bibliotecară, probabil din modestie personală, dar și instituțională. Biblioteca are cu ce se afirma pe plan național, mai cu seamă acum, când are un conducător energic, inteligent, profesionist care va face ca biblioteca să se manifeste cu noi realizări, păstrând tradițiile anterioare.

Vivat, Crescat. Floreat!!!